

ת"פ 48129/05/13 - מדינת ישראל נגד מיכאל קאן

בית משפט השלום בראשון לציון

31 אוגוסט 2014

ת"פ 48129-05-13 מדינת ישראל נ' קאן

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
המשיב
החלטה
מיכאל קאן

בפני בקשת הנאשם למתן צו לעיין בגיליון מרשם פלילי של המתלונן ולדחיית מועד ההקראה הקבוע ליום 2/9/14.

כפי שאפרט מיד להלן מצאתי לדחות את הבקשה לעיין וממילא נדחית אף הבקשה לדחיית מועד הדיון.

כתב האישום התלוי ועומד כנגד הנאשם בתיק זה (ואשר הוגש ביום 20/5/13) מייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת לחבלה של ממש ועבירה של איומים אשר, על פי הנטען, ביצע כלפי המתלונן, אשר במועדים הרלבנטיים לאישום, נכח בבית בתו של הנאשם לצורך ביצוע עבודות חשמל ושיפוץ.

יוער כי תחילה הוגש כתב אישום זה בבית משפט השלום ברחובות והועבר על פי החלטת כב' נשיאת המחוז השופטת דפנה בלטמן קדראי, מיום 16/10/13, אל בית משפט השלום בראשון לציון.

כאמור עותר הנאשם למתן צו שיאפשר לו לעיין בגיליון מרשם פלילי של עד תביעה 2 הוא המתלונן, לרבות רישום אודות תיקים סגורים, המתייחס לעבר פלילי בכלל ולעבר פלילי בגין עבירות אלימות ואיומים. בבקשתו טוען כי קו הגנתו כנגד הנטען בכתב האישום הוא בטענה להגנה עצמית לפי שהמתלונן הוא שנקט באלימות מילולית ופיזית כלפי הנאשם וכלפי בתו ההרה. על כן טוען הוא כי הרישום הפלילי בקשר למתלונן רלבנטי להגנתו לפי שיהיה בו ללמד על אופיו, מהימנותו והתנהגותו של המתלונן בעבר ועל כן נכנס הוא בגדר חומר חקירה שלנאשם זכות לעיין בו.

המאשימה מתנגדת לבקשה. עיקר טענתה היא כי אין ברישום הפלילי אודות המתלונן לסייע להגנת הנאשם בשל קיומן של ראיות הסותרות את גרסתו כי הוא זה שהותקף על ידי המתלונן, והמתבססות, בין היתר, על תיעוד מוקלט של אמרת המתלונן בסמוך לאחר מועד ביצוע העבירות הנטען. על כן, טוענת המאשימה, כי בהעדר תועלת להגנת הנאשם הרי שחשיפת הרישום הפלילי אודות המתלונן תפגע באופן בלתי מידתי ובלתי רצוי בזכות המתלונן לפרטיות.

כידוע שאלת זכותו של נאשם לעיין במרשם פלילי של עד-מתלונן היא שאלה המוכרעת על פי מבחן רלבנטיות המידע ותועלתו להגנת הנאשם.

בעניין זה עוצבה ונוסחה ההלכה בבש"פ 5881/06 **בניזרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, ניתן ביום 7/2/07, להלן- "הלכת בניזרי"). על פי הלכת בניזרי, גיליון רישום פלילי אמנם אינו נחשב לחומר חקירה מובהק המקים לנאשם זכות עיון אוטומאטית, אולם אפשר ויותר העיון בו ויש לבחון, לצורך הכרעה בכך, את מידת זיקתו להגנת הנאשם לצד שיקולי מידתיות בהתחשב בפגיעה בזכותו של העד/המתלונן לכבוד ולפרטיות, ועל פי אמות מידה שהותוו שם.

בענייננו, לאורה של הלכה, ומשממילא לא ניתן לבחון בשלב זה את מידת הרלבנטיות של המרשם הפלילי, ככל שקיים, להגנת הנאשם ואת הפוטנציאל הראייתי שבו וחיוניותו לקו הגנתו, אם לעניין אופיו של המתלונן ואם לעניין מהימנותו, הרי שהבקשה מבוססת על טעמים ספקולטיביים ואין להידרש לה.

עם זאת, ככל שב"כ הנאשם ימצא לנכון לשאול את המתלונן בדבר עברו הפלילי הרלבנטי, וככל שיימצא בסיס משפטי לשאלות מסוג זה במהלך המשפט, הרי שבהתאם לשיקול דעתו של המותב הדיוני אפשר והמאשימה תידרש להציג בפני בית המשפט באותו מעמד עותק מהמרשם הפלילי.

אעיר עוד כי לעניין זכות העיון במרשם אודות תיקים סגורים הפנתה המאשימה להחלטת כב' השופט נ' סולברג בבש"פ 1408/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, ניתן ביום 14/4/14). בנסיבות העניין ולנוכח תוצאתי לעיל ממילא לא מתעורר צורך בהכרעה מיוחדת בשלב מקדמי זה, אולם אפנה להשוואה להחלטה שניתנה בבש"פ 5535/13 **מדינת ישראל נ' שימשילשווילי** (פורסם בנבו, ניתן ביום 15/8/13).

באשר לבקשה לדחיית מועד הדיון, המנומקת, בין היתר, ברצון ב"כ הנאשם לבוא בדברים עם המאשימה, הרי שלא מצאתי לקבלה הואיל ולב"כ הנאשם היה די והותר זמן לעשות כן.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

הדיון הקבוע ליום 2/9/14 יתקיים במועדו ועל פי תכליתו.

ההחלטה תישלח לצדדים.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ד, 31 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.